

ΕΚΚΛΕΚΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΝΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΟΣ

Ο ναός και το παλάτι του θρυλικού βασιλέως. Οι τάφοι των εκατόν ογδόντα γυναικών του! Κοσμήματα, κραγιόνια και ψιφίδες. Η γυναικομανία του Ναβουχοδονόσορος. Οι «κρεμαστοί κήποι» της Βαβυλώνας. Το ξανά του κι' η επιβεβλημένη του λατρεία! Οι τρεις Έβραίοι που καταδικάστηκαν να καούν ζωντανά. Το θαύμα. Τα έργια του βασιλέως, κλπ. κλπ.

ΟΙΡΑ κακή φαίνεται πως καταδιώκει. Ήπει' από τόσες χιλιάδες χρόνια, μετά το θάνατό του, το Ναβουχοδονόσορα, το βασίλειά της Βαβυλώνας, που εξουσιάζει πως ήταν ανώτερος κι' απ' τόν Ίεζροβά, το Θεό τών Ιουδαίων, τού οποίου είχε λησθήσει τού ναού, στην Ίερουσαλήμ. Οι σημερινοί άνθρωποι πρόκειται να γυμνασθούν ήδη τού μεγάλο ναού του, τού θρυλικού ανώτερου με τόν καθαιρέτο ιερό ναό— άρημώσε επί δούκισιν χιλιάδες χρόνια, τού πέρας του χρόνου... Κρασινοί περνούσαν από πάνω του, κίβρες και χιλιασμοί, στην επιφάνεια της γής, διαδεχόμενοι, ή μιά την άλλη, διάσπαρτες γενεές ανθρώπων επέρασαν κι' ο ναός—άνώτερο εξακολουθούσε να μένει αλόνητος στις βάσεις του! Και τότε πρόκειται να τόν γυμνασθούν άρχαιολόγοι, ίσώ τή διεύθυνση τού Αμερικανού άσχηματολόγου Λάντμαν, ο οποίος από χρόνια πολλά, εργάζεται για λογαριασμό τού πανεπιστημίου της Ώξφόρδης.

Με τού παλάτι και με τού ναόν αυτόν συνδέονται ή πιο προσηφείες άναμνηστές τού Ναβουχοδονόσορος. Έχει κατέφυγε, κάθε φορά που γύριζε νικητής και τροπαιοχίος απ' τις έξωστρατείες του, για να ξεκουραστή απ' τούς κόπους και να ξεχαστή απ' τούς ανδύνας τού πολέμου, άνδασα στις φράξες γυναίκες τού γυναικομανίας του. Η γυναίκες αυτές ήσαν όλες διαλέχτες, και πολλές ήσαν βασιλοπούδες και πριγκίπισσες, προσεγγύνοντες από τή εθνη τού ο Ναβουχοδονόσορο είχε υποδομιέναι στη Βαβυλώνα. Ο Ναβουχοδονόσορο είχε πολλές τέτοιες γυναίκες: Μονάχα στην πόλι Ούρ της Μεσοποταμίας, οι άρχαιολόγοι άνασκάσαν τούς τάφους εκατόν ογδόντα γυναικών, που ήσαν, όλες σίξνοι ή έρωμιένες τού μεγάλο ήγεμόνος. Μέσ' στους τάφους τών έννομιένων γυναικών, βρέθησαν και όλα τά σχετικά και άσχετά εξαρτήματα της γυναικείας φιλανθρωπίας: Μικρές ψιφίδες για ψαμμίδια και παιδάς, κοσμήματα, μικρά άλαβάστρινα δοχεία, που έπρεπε να περιέχουν άρωματικά έλαια, και πλήθος άλλα τέτοια μικροπράγματα — ένα τέλειο, δηλαδή, γυναικειό «μικροναός»: Οι άρχαιολόγοι, βλέπετε, είνε τόσο άδύνατοι, ώστε μπήκαν ίερούσινα σ' όλα τά μυστικά της ιδιωτικής ζωής τού βασιλέως...

Ο Ναβουχοδονόσορος στο παλάτι του

Τά σώματα τών γυναικών αυτών έχουν γίνει σάχη, πρό πολλού— κι' όμως μέσ' σ' τ' άλαβάστρινα δοχεία, διατηρούντο άκόμα μερικές σταλαγματιές απ' τ' άρωματιέναι έλαια, που ή βασιλικές παλλακίδες μεταχειρίζονταν από χιλιάδων χρόνων! Τά ενάσθητα και λεπτεπίλεπτα χεράκια που φιλούσε ο Ναβουχοδονόσορο, είχαν γίνει σάχη, αλλά τά «κρηγιόνια», που μεταχειρίζονταν ή βασιλικές γυναίκες, για να δώσουν τή ζελλή των, υπήρχαν άνέπαφα, άκόμα, και σέ τόσο καλή κατάσταση, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και σήμερα...

Ο Ναβουχοδονόσορο ήσαν έξαιρετικά γενναίωδρος και δέν έπαινε να εφοδίζη τις γυναίκες του με κάθε πράγμα που τούς χρειαζόταν. Γι' αυτό, στους περισσότερους απ' αυτούς τούς τάφους είνε χαραγμένο τ' όνομά του, εις ένδειξιν ότι αυτός ήταν ο δωρητής. Κανένας άλλος βασιλιάς της άρχαιότητας δέν αγάπησε, όσο αυτός, τις άμορφες γυναίκες! Κανένας άλλος δέν ήταν, σάν κι' αυτόν, τόσο εύδοθητος σ' τά θέληγμά του και στή γοητεία του! Αποδείξεις αυτού είνε ότι, μέσ' στην άπέραντη γενναίωδορία του, έφαινε να χαρίσει σέ με έννομιένη του ένα απ' τά «έπτα θαύματα» τού άρχαίου κόσμου, τούς περιφραμένους κρημαστούς κήπους της Βαβυλώνας...

Ο τρομερός γυναικοφίλος, χαρίζοντάς τους, δά είχε στήν ώραία αγάπημένη του: «Θά σου πούν, ίσως, αγάπη μου, ότι τού δώρο, που σου κάνω σήμερα, είν' έν' από τά θαύματα τού κόσμου! Μην τούς πιστέψεις, λατρεία μου. Τό μόνο θαύμα, για μένα, σ' όλο τόν κόσμο, είσαι σ'ού!»

«Αν όμως ο Ναβουχοδονόσορο λάτρευε τόσο τις γυναίκες, έννοουσε εις άντάλλαγμα, να λατρεύεται κι' ο ίδιος απ' όλα τά εθνη της γής, ή, τουλάχιστον, από εκείνα που είχε κατακτήσει. Και σ' αυτή του τή φιλοδοξία δέν χωράτετε καθόλου, καθώς φαίνεται! Στο διέλλιο τού Δανιήλ άναφέρεται ότι είχε παραγγείλει να τού κάνουν ένα τεράστιο όμοιά του και είχε διατάξει να τού στήσουν στην πεδιάδα τού Ντούρα, σέ μιάν έπαρχία της Βαβυλωνίας. Κατόπιν, αφού συγκέντρωσε εκεί όλους τούς πιπλούους του κι' όλους τούς ίερωτούς του, τούς έδωσε έντολή, διά κηρίων, να προσκυνούν τού όμοιά του νόχια και μέρα και νύχτα τού λατρεύουν σά θεό! Κι' επειδή τρεις Έβραίοι έξήριστοι, μαζί με άλλους άμοεθνείς των απ' τήν πατρίδα τους, έπειτ' από τήν καταστροφή της Ίερουσαλήμ, έναντίον της όποιος είχε έστρατεύσει τρεις φορές ο άπλητος ήγεμόν—κατακτητής, άγνήθηκαν να υποβληθούν σ' άμάρτημα της ειδωολατρείας και να προσκυνήσουν ένα ξόανο, ο Ναβουχοδονόσορο που, όπως είπαμε, δέν χωράτετε καθόλου, σ' τού κεφάλαιο αυτό, έβωσε διαταγή να τούς κάψουν ζωντανούς! Έπειδή, όμως, τή στιγμή που τούς είχαν βάλει σ' τού φλογό καμάν, συνέθη κάποιον θάνατο και βγήκαν σ'όχι κι' άβλαβείς απ' τή δοκιμασία, ο Ναβουχοδονόσορο, όπως γράφει ο Δανιήλ, θεραπέυτηκε, προσκυνών τούλάχιστον, απ' τή τρελή του μεγαλομανία... Λέμε προσκυνών, γιατί, άργότερα, έβωσε σέ καινούργια άμάρτηματα και γι' αυτά του τ' άμάρτηματα τόν καταδίκασε, σ' τού τέλος, ο Θεός — ο Θεός τών Έβραίων, φυσικά — να τρελλιά ή όλο-τελα και να περπατά με τά τέσσερα όξω σ' τού χωράφι, να βάσει σάν τού βώδι, μέσ' σ' τού χόρτα, νάχη νάχη και φρενά γυμναστού και τά μαλλιά του να μεταβληθούν κι' εκείνα και να γίνουν άγρια φρενά...

Απ' όλα αυτά τά συμπόματα που περιγράφει ο Δανιήλ, φαίνεται ότι ο θρυλικός για τή μεγαλοπρέπειά του, τις καταχρήσεις και τις άσωπιές του, παντοδύναμος έκείνος ήγεμόν, είχε προσβληθή, σ' τά τελευταία χρόνια της ζωής του, απ' τή παράφρενη εκείνη άρρωσטיα, που λέγεται επιστημονικά «επιμανθροπία» — ένα είδος φρονοπαθείας, άσχετά σιχνης και σήμερα άκόμα, που κάνει τούς ανθρώπους να φαντάζονται πως έχουν γίνει άορισμένα έσα! Έπί ε-πτά διάσπαρτες μίνες, υπέφερε απ' τή φριχτή αυτή άρρωσטיα ο Ναβουχοδονόσορο, ώσπου, σ' τά τελευταία, σήκωσε τού κεφάλι του σ' τόν ούρανό — σήκωσαν, πάντα, με τή βιβλική παρόδοσι — είδε τού πρόσωπο τού άληθινού Θεού κι' άμέσως έγινε καλά...

Τόπος όλων αυτών τών άκολασιών τού Ναβουχοδονόσορος πιστεύεται πως ήταν ο ναός, τού παράφρενα τού παλατιού, που πρόκειται τώρα να γυμνασθή απ' τούς Αμερικανούς άρχαιολόγους. Έχει μέσα προσκαλώσε και μάξενε τούς φίλους του, σέ δογματικές πανηγύδες, τών οποίων κέντρο άποτελούσε ή λατρεία της θεάς της σελήνης, της Τανιθ — λατρεία που ένάλλασσόταν με τή λατρεία της θεάς Άσάριτης της Αφροδίτης τών Άσσυρίων. Η λατρεία αυτή άπετελειτο από διάφορα όργια, που είχαν ως άποκορφοσί των τούς γάμους τού Ναβουχοδονόσορος — ή, καλύτερα, τή «μυστική» του «ένωσις» — με τή θεά, τού πρόσωπο της όποιος ύποδύονταν ή απ' τις γυναίκες τού βασιλικού γυναικομανίας, κατά προτίμηση ή από νέα κι' ή από όμορφη... Καθ' όλη τή διάρκεια τών άποκορφορών όργίων, οι καλεσμένοι έπαιναν μέσα σέ κάτελλα, που δέν ήσαν τίποτ' άλλο, παρά τά ίερά σκεύη τού ναού της Ίερουσαλήμ, τού ιερού τεμένους τών Έβραίων, που ο άπλητος και φροφρός μονάρχης είχε λησθήσει, περπολήσει και μεταβάλει εκ βάθρων σέ συντριμμιάτα...

Τέτοιες ήσαν ή διασκεδάσεις τού βασιλέως Ναβουχοδονόσορος! Αλλά τά τερατώδη όργια συνέχισε κι' ο γιός του Ναβουχοδονόσορος, ο θρυλικός έπίσης Βελθσαζάρ επί της βασιλείας τού οποίου παρήμασε ή Βαβυλών κι' έπεσε σ' τά χέρια τών εβραίων...